

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wiesław Pędziwiatr
Sędziowie:	SA Bogusław Tocicki SA Edward Stelmasik (spr.)
Protokolant:	Marta Markowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Apelacyjnej Grażyny Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 r.

sprawy **P. R. (1)**

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 91 § 1 k.k.;

D. W. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

M. G. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 14 grudnia 2012 r. sygn. akt III K 143/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) w ten sposób, że obniża wymierzoną mu karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) lat z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od 4 kwietnia 2012r. do 8 maja 2013r.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok co do oskarżonego D. W. (1) i tenże wyrok co do oskarżonych P. R. (1) oraz M. G. (1) utrzymuje w mocy;

III. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. F. G. 600 złotych powiększone o 138 złotych stawki podatku od towarów i usług tytułem kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu D. W. (1);**

IV. **obciąża obowiązkami ponoszenia wydatków za postępowanie apelacyjne oskarżonego D. W. (1) w kwocie 764,70 złotych, a P. R. (1) i M. G. (1) po 6,70 złotych i wymierza tytułem opłaty:**

- **D. W. (1) 1200 złotych za obie instancje,**

- **P. R. (1) 1600 złotych za II instancję,**

- **M. G. (1) 1200 złotych za II instancję.**

UZASADNIENIE

W sprawie III K 143/12 Sądu Okręgowego w Świdnicy prowadzono postępowanie wobec 5 oskarżonych w tym m.in. przeciwko:

1. P. R. (1), oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 25 maja 2012 roku w miejscowości B., w woj. (...), wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości nie mniejszej niż 2054 grama brutto, w ten sposób, że odebrał opisaną powyżej substancję od nieustalonej osoby w celu dalszej jej odsprzedaży, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy III Wydział Karny z dnia 19 października 2009 r. – sygn. akt III K 181/07 za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 14 listopada 2006 r. do dnia 02 lipca 2008 r. i od dnia 21 lutego 2010 r. do dnia 04 maja 2010 r.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 04 kwietnia 2012 r. w W., w woj. (...), wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości nie mniejszej niż 1035,09 grama brutto, w ten sposób, że przekazał wskazaną ilość substancji psychotropowej T. N. (1), w celu jej dalszego przekazania i odsprzedaży przez D. W. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2-005 r., nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2012 roku w W., w woj. (...), wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości nie mniejszej niż 100 grama brutto, co stanowi nie mniej niż 10.000 jednorazowych porcji gotowych do zażycia w ten sposób, że przekazał wskazaną ilość substancji psychotropowej T. N. (1), w celu jej dalszego przekazania i odsprzedaży przez D. W. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. D. W. (1), oskarżonemu o to, że:

IV. w dniu 04 kwietnia 2012 r. w W. kierował wykonaniem czynu zabronionego uczestniczenia wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej przez T. N. (1) w ten sposób, że wskazał mu miejsce odbioru znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 1035,09 grama amfetaminy i udał się z nim w to miejsce, gdzie T. N. (1) odebrał od P. R. (1) amfetaminę, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny z dnia 27.12.2007 r. – sygn. akt III K 137/07, za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 28 listopada 2008 r. do dnia 10 czerwca 2010 r.

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 4 kwietnia 2012 roku w W. kierował wykonaniem przez P. K. (1) czynu zabronionego uczestniczenia wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci 1035, 09 grama amfetaminy w ten sposób, że po odebraniu przez T. N. (1) amfetaminy od P. R. (1) wskazał miejsce do którego P. K. (1) w zamian za korzyść majątkową, miał dostarczyć podaną ilość substancji psychotropowej, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. IV niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2012 roku w W., w woj. (...), kierował wykonaniem przez P. K. (1) czynu zabronionego uczestniczenia wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 1000 gram amfetaminy w ten sposób, że po odebraniu przez T. N. (1) amfetaminy od P. R. (1) wskazał miejsce do którego P. K. (1) w zamian za korzyść majątkową, miał dostarczyć podaną ilość substancji psychotropowej, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. IV niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.). w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2012 roku w W., w woj. (...) kierował wykonaniem przez T. N. (1) czynu zabronionego uczestniczenia wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 1000 grama amfetaminy i udał się z nim w to miejsce, gdzie T. N. (1) odebrał od P. R. (1) amfetaminę, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. IV niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późn. zm) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

5. M. G. (1) oskarżonemu o to, że:

XII. w dniu 4 kwietnia 2012 roku w W., w woj. (...) uczestniczył wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, iż wskazał T. N. (1) miejsce odbioru znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 1035,09 grama amfetaminy i osobę, która ten narkotyk miała mu dostarczyć, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście we Wrocławiu – sygn. akt V K 449/06 z dnia 10 października 2007 r. za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 17 lutego 2009 roku do dnia 27 stycznia 2010 r.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2012 roku w W., w woj. (...) uczestniczył wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w ten sposób, iż wskazał T. N. (1) miejsce odbioru znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 1000 gram amfetaminy i osobę, która ten narkotyk miała mu dostarczyć, przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XII niniejszego aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W/w Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 14.12. 2012 r.:

I. oskarżonego P. R. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w p. I, a nadto w/w P. R. (1), D. W. (1) i M. G. (1), a nadto P. K. (1) i T. N. (1) za winnych w ramach czynów zarzuconych im w p. II – XIII za winnych tego, że dwukrotnie w okresie od miesiąca lutego do 4 kwietnia 2012 r. działając razem i w porozumieniu we W. i w W., w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, uczestniczyli wbrew przepisom ustawy w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ten sposób, że D. W. (1) w lutym 2012 r. zwrócił się do T. N. (1) o możliwość jej nabycia w wyniku czego ten oskarżony zapytał się o to M. G. (1), który z kolei po uprzednim porozumieniu się z P. R. (1) i dokonaniu z nim stosownych ustaleń wskazał mu miejsce odbioru tej substancji w ilości nie mniejszej niż 1 kg i osobę P. R. (1), który miał ją dostarczyć, w następstwie czego D. W. (1), T. N. (1) i P. K. (1), z którymi D. W. (1) to ustalił, udali się do W., gdzie T. N. (1), przy Hotelu (...) odebrał od P. R. (1) tę ilość amfetaminy, płacąc mu za nią 10.000 zł. z czego 1000 zł. otrzymał od niego M. G. (1), po czym P. K. (1), zgodnie z wcześniejszą umową, jako tzw. kurier, przywiózł ją pociągiem do W., gdzie D. W. (1), wykonywał dalsze czynności, związane z wprowadzeniem tego narkotyku do obrotu, a następnie wszyscy ci oskarżeni w identyczny sposób, po uprzednim porozumieniu się, powtórzyli te same czynności sprawcze i w tych samych miejscach w dniu 4 kwietnia 2012 r. z tym, że w tym drugim wypadku po przekazaniu amfetaminy w ilości 1035, 09 g celem przewiezienia jej do W., P. K. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji na terenie dworca (...) W. (...), zaś pozostali dwaj oskarżeni na terenie W. po dokonanej transakcji i przyjmując, że P. R. (1) czynów tych dopuścił się w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, zaś ten oskarżony oraz P. R. (1), P. K. (1) i M. G. (1) działali w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w p. I, IV, VIII i XII aktu oskarżenia i części wstępnej wyroku i za to wymierzył kary:

a) P. R. (1) na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk za ciąg tych dwóch przestępstw:

- 4 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności:

- 150 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda,

b) D. W. (1), na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk:

- 5 lat pozbawienia wolności,

- 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda,

c) M. G. (1) na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

- 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda,

III. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonych P. R. (1), D. W. (1) i M. G. (1) nawiązki na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w celach związanych z przeciwdziałaniem narkomanii w kwotach po 2.000 zł.

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet wymierzonych kar pozbawienia wolności okresy tymczasowego aresztowania;

- P. R. (1) od 25.05.2012 r. do 14.12.2012 r.

- D. W. (1) od 4.04.2012 r. do 14.XII.2012 r.

- M. G. (1) – dzień 11.10.2012 r.

VII. obciążył wszystkich skazanych obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych (sygn. akt III K 143/12).

Wyrok ten został zaskarżony przez obrońców 3 w/w oskarżonych tj. P. R. (1), D. W. (1) i M. G. (1).

1. Obrońca osk. D. W. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniu stanu faktycznego wynikający z niesłusznego uznania, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn w sytuacji kiedy to kategorycznie temu zaprzeczył, konsekwentnie twierdził, że został pomówiony przez osk. T. N., bowiem w lutym 2012 r. nie brał udziału w żadnym zdarzeniu, a w szczególności takim które byłoby związane z odbiorem od osk. P. R. amfetaminy, natomiast w dniu 4 kwietnia 2012 r. jechał do W. w celach towarzyskich i nie miał wiedzy, ani świadomości, iż celem tego wyjazdu był odbiór amfetaminy przez osk. T. N., przy czym wyjaśnienia jego znajdują pełne potwierdzenie w wyjaśnieniach osk. K. oraz co najmniej pośrednio w wyjaśnieniach osk. P. R., a także w wyjaśnieniach osk. M. G..

Apelujący ten domaga się w konsekwencji zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. D. W. od przypisanego przestępstwa ciągłego.

2. Obrońca osk. P. R. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że działania oskarżonego podejmowane w okresie od lutego do 4 kwietnia 2012 roku i w dniu 25 maja 2012 r. nie zostały popełnione w wyniku realizacji z góry powziętego zamiaru, w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonego złożonych na etapie postępowania sądowego, które Sąd uznał za wiarygodne wynika, iż oskarżonemu przy realizacji zarzucanych mu czynów przyświecał jeden zamiar wprowadzenia do obrotu substancji psychotropowych, w związku z czym przypisywane oskarżonemu zdarzenia opisane w pkt. I, II i III części wstępnej wyroku stanowiły czyn ciągły i należało je zakwalifikować jako jeden występki z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wniósł on o zmianę tego wyroku przez przyjęcie, że wszystkie przypisane P. R. (1) zachowania stanowią jeden czyn ciągły wyczerpujący znamiona art. 56 ust. 1 i 2 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

3. Obrońca osk. M. G. (1) zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

a) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na ustaleniu, że M. G. (1) uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej, podczas gdy prawidłowym winno być ustalenie, iż uzgodnienie sposobu oraz ilości nabywanych środków nastąpiło bez współuczestnictwa tego oskarżonego,

b) alternatywnie, na wypadek nieuwzględnienia w/w zarzutu, rażąco niewspółmierność kary wymierzonej temu oskarżonemu.

Skarżący ten domaga się:

1) zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu przestępstwa,

2) alternatywnie:

- uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania,

- lub zmianę zaskarżonego orzeczenia przez obniżenie kary pozbawienia wolności do dalszych granic zagrożenia ustawowego i warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że niezasadne okazały się argumenty zawarte we wszystkich 3 apelacjach. Jednakże w następstwie zaskarżenia wyroku przez obrońcę osk. D. W. (1) w zakresie ustalenia o winie, wyłoniła się możliwość dokonania korzystnej dla tego sprawcy korekty zaskarżonego wyroku co do kary mu wymierzonej. Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty.

I. co do apelacji obrońcy osk. P. R. (1).

Apelacja powyższa okazała się niezasadna.

1. Tak oceniając powyższy środek odwoławczy przyznać należy, że u podstaw argumentacji obrońcy osk. P. R. (1) leży niektóre miało precyzyjne sformułowania, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Mianowicie – Sąd Okręgowy oceniając wyjaśnienia składane przez osk. P. R. w trakcie śledztwa i przed sądem stwierdził cyt. „na rozprawie oskarżony radykalnie zmienił swe wyjaśnienia i w efekcie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów” (cytat ze strony 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Powyższe stwierdzenie, zwłaszcza odnoszące się do „przyznania się do popełnienia wszystkich zarzucanych czynów” nie oznacza jednak, iż Sąd Okręgowy wersję P.R., przedstawioną w trakcie rozprawy, zaakceptował w pełnym zakresie. Całościowa interpretacja uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje bowiem, iż Sąd ten przyjął, iż P.R. potwierdził fakt udziału w 3 aktach wprowadzenia amfetaminy do obrotu, a mianowicie:

1) w lutym 2012 r. w rejonie parkingu Hotelu (...) w W.,

2) 4 kwietnia 2012 r. w rejonie tego samego co wyżej Hotelu,

3) 25 maja 2012 r. w rejonie Centrum Handlowego (...) we W..

Z treści zaskarżonego wyroku, a zwłaszcza z jego pisemnego uzasadnienia nie wynika natomiast, wbrew odmiennym sugestiom apelującego obrońcy, aby Sąd ten zaakceptował sugestie wymienionego oskarżonego, iż przedmiotem tych 3 przestępczych działań miało być ok. 4 kg amfetaminy, która pozostała mu z wcześniejszego okresu, tj. z lat 2006/2007, gdy zajmował się dystrybucją narkotyków. Taka wersja mogłaby bowiem odnosić się do dwóch pierwszych aktów sprzedaży przez niego amfetaminy w rejonie Hotelu (...) w W.. W tych bowiem wypadkach (tj. z lutego 2012 r. i 4.04.2012 r.) był on dostawcą tego środka narkotycznego. Wersja ta nie może natomiast mieć zastosowania do sytuacji, jaka zaistniała 25 maja 2012 r. Przecież tego dnia, co wynika ze zgodnych wyjaśnień P. R. (1) oraz zeznań świadka P. Z., to nie wymieniony oskarżony był dostawcą amfetaminy, lecz odbiorcą tego środka narkotycznego. Mianowicie, dwa pakunki, każdy o wadze ponad 1 kg amfetaminy, otrzymał od nieustalonego dostawcy w rejonie Centrum Handlowego (...) we W. (patrz: wyjaśnienia P.R. k. 406 – 407 Tom III i zeznania P.Z. k. 399 – 401 Tom II oraz protokół przeszukania, protokół ważenia i protokół użycia testera narkotykowego k. 374 – 382 T.II). Takich też ustaleń dokonał Sąd Okręgowy. Świadczą o tym ustalenia zawarte na stronach 1-4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, a odnoszące się do aktów sprzedaży przez P. R. amfetaminy w lutym i 4.04.2012 r. oskarżonym D. W., T. N. i P. K. w rejonie Hotelu (...) w W. oraz dalsze ustalenie, przedstawione na stronach 5-6 tego uzasadnienia, odnoszące się do nabycia przez P. R. ponad 2 kg amfetaminy w dniu 25.05.2012 r. w rejonie Centrum Handlowego (...) we W..

W świetle takich ustaleń nie sposób zgodzić się z poglądem apelującego obrońcy, jakoby wszystkie 3 przypisane osk. P. R. akty udziału we wprowadzeniu amfetaminy do obrotu były jednym czynem ciągłym w rozumieniu art.

12 kk. Argumentacja przedstawiona w tym względzie przez Sąd Okręgowy (strony 17-18 uzasadnienia) jest na tyle przekonująca, a przy tym pełna, iż nie ma potrzeby uzupełniania jej w niniejszym uzasadnieniu.

2. Kierunek tej apelacji, a więc co do rodzaju winy, obliguje do oceny, czy nie razi surowością kara wymierzona osk. P. R.. Na tak postawione pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej. Przypomnieć należy, że za ciąg 2 przestępstw wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków narkotycznych, których przedmiotem było po 2 kg amfetaminy (razem 4 kg), wymierzył Sąd Okręgowy temu sprawcy:

a) kary 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda;

b) środek karny w postaci nawiązki w kwocie 2000 zł. na cel związany z przeciwdziałaniem narkomanii.

Sąd Apelacyjny nie widzi żadnych podstaw, by orzeczenie o karach i środku karnym uznać za niezgodne z dyrektywami zawartymi w art. 53 kk. Zważyć przecież należy, że został on skazany w warunkach określonych w art. 91 § 1 kk, a przy tym jako recydywista w rozumieniu art. 64 § 1 kk. Jest znamionnym, że był on uprzednio, poczynając od 1993 r. do 2007 r. 8 krotnie karany za różne przestępstwa (karta karna k. 807 Tom V). O stopniu jego demoralizacji świadczy fakt popełnienia przypisanych przestępstw w okresie próby związanej z udzieleniem warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności. Z wymienionego dobrodziejstwa skorzystał 4 maja 2010 r. przy czym okres próby określono do 28 listopada 2012 r. (k. 807). W tym stanie rzeczy uznano, że orzeczona kara pozbawienia wolności żadną miarą nie może uchodzić za rażąco surową. Podobnie ocenić należy wymierzoną grzywnę oraz nawiązkę.

W konsekwencji zaskarżony wyrok co do R. R., przy braku przesłanek z art. 439, 440 i 455 kpk utrzymano w mocy.

II. co do apelacji obrońcy osk. D. W. (1).

Jak to już wcześniej zasygnalizowano, Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów skierowanych przeciwko ustaleniom o winie osk. D. W.. Przypomnieć bowiem należy, iż w apelacji tej domaga się obrońca wymienionego oskarżonego zmiany zaskarżonego wyroku przez wydanie wyroku uniewinniającego wymienionego sprawcy od przypisanego mu przestępstwa. Argumentów apelującego wprawdzie nie podzielnio, ale fakt kwestionowania ustaleń o winie D. W. (1) obligował do całościowej oceny zaskarżonego rozstrzygnięcia, w tym i oceny kary, wymierzonej temu oskarżonemu (dyrektywa z art. 447 § 1 kpk). Realizując ten nakaz, uznano, że kara pozbawienia wolności, orzeczona względem tego sprawcy, razi surowością.

W konsekwencji została ona złagodzona przez Sąd Odwoławczy.

Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty.

1. Kwestionując trafność ustaleń o sprawstwie D. W. (1) w zakresie przypisanego mu udziału w obu aktach wprowadzenia amfetaminy do obrotu odwołuje się apelujący obrońca do postawy tego oskarżonego, który w śledztwie i na rozprawie przed Sądem Okręgowym, zaprzeczył, aby dopuścił się tych przestępnych działań. Sugerując przy tym ten obrońca jakoby jedynym dowodem winy oskarżonego były wyłącznie wyjaśnienia osk. T. N.. Ponadto twierdzi, że wersja osk. D. W. znalazła potwierdzenie w wyjaśnieniach innych oskarżonych w tym P. K. (1), P.R. i M. G.. Sugestie te są bezpodstawne z następujących powodów:

1) po pierwsze – nie do końca odpowiadają prawdzie twierdzenia tego obrońcy, jakoby konsekwentna była postawa prezentowana w toku procesu przez osk. D. W.. Wprawdzie w trakcie śledztwa i przed Sądem Okręgowym kwestionował on swą winę ale w postępowaniu apelacyjnym zmienił treść swych wyjaśnień. Mianowicie oświadczył, iż przyjeżdżając 4.04.2012 r. do W. miał świadomość udziału w obrocie amfetaminą. Oświadczył przy tym, iż wiedział, że ma być nabyty ten środek odurzający, przyznał że osk. P. K. miał narkotyk ten zawieźć do jego mieszkania,

2) po drugie – to prawda, że podstawowym dowodem winy D. W. są wyjaśnienia osk. T. N.. Sąd Okręgowy dał im wiarę, albowiem są one konsekwentne,

3) po trzecie – wyjaśnienia T. N. nie są jednak jedynym dowodem sprawstwa D. W.. Zważyć przecież należy, że jego tłumaczenie powodu jazdy do W. jedynie w celach towarzyskich brzmi wyjątkowo niewiarygodnie

4) po czwarte – w samej zaś rzeczy prawdziwość wersji T. N. o organizatorskiej roli D. W. w tych przestępnych przedsięwzięciach potwierdza swoimi wyjaśnieniami osk. P. K.. Przecież wyjaśnił on, że po przywiezieniu przez T. N. amfetaminy do samochodu to właśnie D. W. zajrzał do torby, w której ten narkotyk się znajdował, aby upewnić się czy jest to amfetamina. Ponadto uzgodniono, że oskarżony ten tj. P. K. miał amfetaminę tę po przyjeździe pociągiem do W. zanieść właśnie do mieszkania D. W. na ulicę (...),

5) po piąte nie są zasadne sugestie, jakoby wersję D. W. wsparł swymi wyjaśnieniami P. R. (1). Wprawdzie w swych wyjaśnieniach nie wspomina on o D. W. jako uczestniku przestępnych transakcji, ale okoliczność ta jest zrozumiała. Nie znał on przecież tego oskarżonego natomiast w trakcie przekazywania, amfetaminy miał on bezpośredni kontakt wyłącznie z T. N.. W samej zaś rzeczy wyjaśnienia P.R. potwierdzają trafność ustaleń sądu, że D. W. dwukrotnie nabywał amfetaminę a mianowicie nie tylko 4.04.2012 r. gdy został zatrzymany w W., lecz także w lutym 2012 r. gdy była pierwsza taka transakcja.

W tym stanie rzeczy uznano, że zarzuty, skierowane przez apelującego obrońcę przeciwko ustaleniom o winie D. W., są bezpodstawne.

2. Kierunek tej apelacji tj. fakt skierowania jej przeciwko ustaleniom o winie oskarżonego, obliguje do oceny, czy kara wymierzona temu sprawcy nie razi surowością (dyrektywa z art. 447 § 1 kpk). Przypomnieć wobec tego należy, że został D. W. skazany za udział we wprowadzeniu do obrotu 2 kg amfetaminy na 5 lat pozbawienia wolności, 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda i nawiązkę w kwocie 2.000 zł. Wymierzono mu więc karę pozbawienia wolności w rozmiarze wyższym niż P.R., chociaż ten dopuścił się 2 przestępstw będących w ciągu przestępstw, a także karę niemalże dwukrotnie surowszą niż M. G. chociaż skala jego odpowiedzialności była praktycznie rzecz biorąc taka sama. Powodów takiego rozstrzygnięcia trudno racjonalnie wyjaśnić. To prawda, że D. W. to recydywista w rozumieniu art. 64 § 1 kk. Zważyć jednak należy, że w takich samych warunkach odpowiadali dwaj w/w oskarżeni tj. P.R. i M. G.. Co więcej ci dwaj sprawcy tj. P.R. i M. G. byli uprzednio nie raz, lecz wielokrotnie skazywani na kary pozbawienia wolności. Zauważyć należy, że P.R. był skazywany w latach 1993 – 2007 aż 7 razy natomiast M. G. – 5 krotnie. Tymczasem D. W. (1) był skazany przez sąd jedynie raz, a mianowicie za przestępstwo, będące podstawą odpowiedzialności w warunkach z art. 64 § 1 kk. Taki wyrok, dotknięty brakiem wewnętrznej sprawiedliwości, nie może więc być zaakceptowany. W konsekwencji, nie tracą z pola widzenia faktu, że D. W. był inicjatorem dwóch aktów nabycia w sumie 2 kg amfetaminy, uznano, że winna być mu wymierzona kara 4 lat pozbawienia wolności. W takim też zakresie skorygowano zaskarżony wyrok co do wymienionego sprawcy.

W tym miejscu zauważyć równocześnie należy, że w trakcie wystąpienia przed Sądem Apelacyjnym zwrócił się osk. D. W. o zwrot zabezpieczonych pieniędzy. Żądanie to nie było przedmiotem rozważań Sądu Odwoławczego, gdyż Sąd Okręgowy nie rozstrzygnął o pieniądzach zabezpieczonych u tego sprawcy. Wyjaśnia się wobec tego skazanemu D. W., że o rozstrzygnięcie co do tych pieniędzy winien zwrócić się do Sądu Okręgowego. Wymieniony Sąd orzeknie w tym zakresie stosownie do treści art. 420 kpk.

III. co do apelacji obrońcy osk. M. G. (1).

Apelacja obrońcy osk. M. G. okazała się, co już wcześniej zasygnalizowano, niezasadna.

1. Apelujący ten kwestionuje przede wszystkim ustalenia o winie osk. M. G.. Sugeruje, w ślad za wyjaśnieniami tego sprawcy, że kontaktując T. N. z P.R. nie miał on świadomości, iż chodziło o zawarcie transakcji sprzedaży amfetaminy. Zważyć jednak należy, iż wersja tego oskarżonego nie uszła uwadze Sądu Okręgowego. Sąd ten dostrzegł, iż pozostaje ona w oczywistej sprzeczności z wyjaśnieniami T. N. i P.R.. Z konsekwentnych wyjaśnień T. N. a także z wyjaśnień jakie złożył w trakcie rozprawy osk. P.R. ewidentnie wynika, iż M. G. pośredniczył w kontaktach między tymi oskarżonymi, mającymi na celu zawarcie dwóch transakcji sprzedaży amfetaminy. Za pośrednictwo to otrzymał

odpowiednie „wynagrodzenie”. W tym stanie rzeczy uznano, że brak podstaw do kwestionowania ustaleń o winie wymienionego oskarżonego.

2. Chybiony jest także alternatywnie podniesiony w apelacji zarzut, jakoby razila surowością kara wymierzona M. G.. Przypomnieć wobec tego należy, że orzeczono wobec niego za udział we wprowadzeniu do obrotu ponad 2 kg amfetaminy kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł. każda oraz nawiązkę na cel związany z zapobieganiem narkomanii w kwocie 2.000 zł. Zasadność tych orzeczeń wydaje się być bezdyskusyjna. Zważyć należy, iż przypisanego przestępstwa dopuścił się M. G. w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, po upływie zaledwie 2 lat od odbycia kary 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej także za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Jest przy tym znamionym, że w latach 1989 – 2011 był on 5 krotnie skazywany za różne przestępstwa, głównie z ustaw tzw. antynarkotycznych. Wymierzono mu jednak także karę 3 lat pozbawienia wolności za zbrodnię rozboju. W sumie odbywał 3 krotnie długoterminowe kary pozbawienia wolności i ze skazań tych nie wyciągnął żadnych wniosków (k. 829 T.V). W tym stanie rzeczy uznano, że orzeczone wobec niego kary oraz środek karny w pełni realizują wskazania zawarte w art. 53 kk.

W konsekwencji, przy braku okoliczności uzasadniających zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku, niezależnie od podniesionych zarzutów, wskazanych w art. 439, 440 i 455 kpk, tenże wyrok co do osk. M. G. utrzymano w mocy.

IV. Uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie apelacyjne.

Fakt obciążenia apelujących oskarżonych wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa ma oparcie w art.636 kpk. Wyjaśnić przy tym należy, że ustalona wysokość wydatków, którymi obciążono oskarżonych P. R. i M. G. to przypadające na nich części zryczałtowanych kosztów doręczeń pism procesowych w postępowaniu apelacyjnym. Ryczałt ten to 20 zł. stąd też każdy z 3 oskarżonych winien ponieść go w kwotach po 6,70 zł. (20 zł. : 3).

Osk. D. W. natomiast obciąża obowiązek zwrotu wydatków w łącznej wysokości 764,70 zł. na co złożyły się 3 pozycje tj:

- 1) 6, 70 zł. - część zryczałtowanych kosztów doręczeń pism procesowych,
- 2) 738,00 zł. - zwrot kosztów za obronę z urzędu,
- 3) 20,00 zł. - zwrot kosztów transportu na rozprawę apelacyjną.

Orzeczenia o opłatach oparto natomiast na przepisach art. 8 i 10 ustawy o opłatach w sprawach karnych.